

การใช้ทฤษฎีพื้นที่รอยต่อพัฒนาการเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการตอบสนองการเรียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์

Using Zone of Proximal Development Theory to Encourage the Behavior Reaction in English Subject of Ethnic's Students

วันที่รับบทความ: 23 พ.ย. 66

วันที่แก้ไขบทความ: 1 เม.ย. 67

วันที่ตอบรับ: 9 เม.ย. 67

อภिरดี จินคราม¹

Apiradee Jeenkrum¹

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพหนังสือคำศัพท์ภาษาอังกฤษเล่มเล็ก โดยใช้ทฤษฎีพื้นที่รอยต่อพัฒนาการเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการตอบสนองการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 และ 2) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการตอบสนองการเรียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ โดยใช้ทฤษฎีรอยต่อทางเขาวัวปัญญาเป็นารวิจัยกึ่งทดลอง กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษา คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนอาโอยมา อำเภอฟาง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 14 คน เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ หนังสือคำศัพท์ภาษาอังกฤษเล่มเล็ก แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน และแบบประเมินพฤติกรรมการตอบสนองการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ โดยผ่านการตรวจประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติพื้นฐาน เช่น ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

1) ค่าประสิทธิภาพของหนังสือคำศัพท์เล่มเล็ก มีประสิทธิภาพเท่ากับ $E1/E2 = 78.35 / 79.00$ เป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพที่กำหนดไว้ 75/75 และ 2) พฤติกรรมการตอบสนองการเรียนภาษาอังกฤษจากสมุดคำศัพท์ภาษาอังกฤษเล่มเล็กของนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ เมื่อแบ่งออกเป็นรายด้านมีผลประเมิน ดังนี้ ด้านพฤติกรรมพุทธิพิสัย มีค่าเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 2.00 อยู่ในระดับน้อย และหลังเรียนเท่ากับ 4.67 อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านพฤติกรรมจิตพิสัย มีค่าเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 2.00 อยู่ในระดับน้อย และหลังเรียนเท่ากับ 4.16 อยู่ในระดับมาก ด้านพฤติกรรมทักษะพิสัย มีค่าเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 1.99 อยู่ในระดับน้อยที่สุด และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 4.10 อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: ทฤษฎีพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ พฤติกรรมการตอบสนองการเรียนภาษาอังกฤษ นักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์

Abstract

This research aimed to study (1) to develop and access the efficiency of vocabulary for kids' book by using zone of proximal development theory for ethnic's students to meet the efficiency criterion of 75/75 and (2) to compare

¹ อาจารย์ประจำ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

¹ Lecturer in English Program, Faculty of Education, Lampang Rajabhat University.

the behavior reaction in English subject of ethnic's students. The target group was 14- student of Ar-o-yama Border Patrol Police School, Fang district, Chaing Mai province. The instrument was vocabulary for kids' book, lesson plan, pre-test & post-test, and the evaluation form of the behavior reaction in English subject of ethnic's students which be passed the evaluation by 5 experts. The statistic for collecting data was analysis data by basic statistics such as average, percentage and standard division. The research results were found as follows;

1. the efficiency criterion of vocabulary for kids' book by using zone of proximal development theory for ethnic's students was 78.35 / 79.00 and 2. the behavior reaction in English subject of ethnic's students was divided to three parts were: cognitive domain of before using the vocabulary for kids' book average was 2.00 in low level and after that the average was 4.67 in very high level, affective Domain of before using the vocabulary for kids' book average was 2.00 in low level and after that the average was 4.16 in high level, and psychomotor domain) of before using the vocabulary for kids' book average was 1.99 in very low level and after that the average was 4.10 in high level.

Keywords: Zone of Proximal Development Theory, The Behavior Reaction in English Subject, Ethnic's Students

บทนำ

ในโลกปัจจุบันภาษาอังกฤษเป็นอีกภาษาหนึ่งที่มีความสำคัญ เป็นภาษาที่ประชากรส่วนใหญ่ในโลกใช้เพื่อการติดต่อสื่อสารการค้าระหว่างกันหลายประเทศใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาทางการ ซึ่ง สอดคล้องกับ (Fox News Point. 2018) ได้จัดอันดับ 10 อันดับภาษาที่ใช้พูดมากที่สุดในโลกจึงนับได้ว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางภาษาหนึ่งที่ถูกใช้เพื่อการติดต่อสื่อสารให้กับประชาคมโลกดังที่กฎบัตรสมาคมแห่งประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ได้กำหนดไว้ในข้อที่ 34 กำหนดภาษาที่ใช้ทำงานในอาเซียน (Working Language) คือ ภาษาอังกฤษดังนั้นในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญในชีวิตประจำวันเพราะเป็นอีกภาษาหนึ่งสำหรับการติดต่อสื่อสารหาความรู้และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ที่กำหนดให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศสามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นในอนาคต และพบว่าปัญหาพื้นฐานของการเรียนทักษะทั้ง 4 ด้าน เนื่องจากความรู้ ด้านคำศัพท์ไม่เพียงพอ เป็นสาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้ นักเรียนไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียน ไม่ว่าจะเป็นทักษะ การฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญ และจำเป็นที่นักเรียนจะต้องมีพื้นฐานเกี่ยวกับคำศัพท์ จึงจะสามารถเรียนภาษาได้ดี จึงเป็นที่ยอมรับว่า “ภาษาอังกฤษ” เป็นหัวใจสำคัญในการศึกษาภาษาอย่างหนึ่ง ซึ่ง ศิวรานันท์ ร่มจำปา (2559) ได้กล่าวว่าในการเรียนภาษาความรู้เรื่องภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์เป็นพื้นฐานของทักษะ การฟัง พูด อ่าน และเขียน อย่างไรก็ตาม การสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยนั้นยังได้รับความสนใจน้อยและการละเลยในด้านสอนภาษาอังกฤษได้ก่อให้เกิดปัญหาแก่นักเรียนไทยในการสอนหลายด้าน ซึ่ง ณัฐวรพร เปลียนปราชญ์ (2558) ที่กล่าวว่าในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาต่างประเทศสิ่งสำคัญคือการพัฒนาความคิดรวบยอดเกี่ยวกับคำศัพท์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องถ้านักเรียนไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ก็จะฟังไม่รู้เรื่อง จับใจความไม่ได้ ใช้ตีความหมายทำให้การสื่อสารไม่ประสบความสำเร็จส่วนในด้านการเขียนนั้นนักเรียนจะสะกดคำไม่ถูกต้องและเขียนไม่ได้ใจความชัดเจน

กล่าวคือ ถ้านักเรียนไม่มีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์แล้วการเรียนภาษาอังกฤษทั้ง การพูด การฟัง การอ่าน การเขียน ย่อมไม่ประสบความสำเร็จ อย่างไรก็ตาม วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่นักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์มีปัญหาด้านภาษาเป็นอย่างมาก เพราะนักเรียนเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สาม โดยที่ภาษาแม่เป็นภาษาที่หนึ่ง ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองและต้องเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สามจึงมีปัญหาด้านการสะกดคำและการออกเสียงคำศัพท์เป็นอย่างมาก ดังนั้น การพัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนเป็นพื้นฐานของการเรียนในชั้นสูงต่อไปและการอ่านออกเสียงเป็นความสามารถพื้นฐานในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น จะทำให้นักเรียนมีความมั่นใจมากยิ่งขึ้นและนำความรู้ด้านภาษาอังกฤษไปพัฒนาตนเองต่อไป ในอาชีพ ในการศึกษาต่อไปได้

จากการสัมภาษณ์ คุณครูชุมพล คาวนภา ครูผู้รับผิดชอบมาขอให้จัดการเรียนการสอนในรายวิชา ภาษาอังกฤษ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่านักเรียนโดยส่วนใหญ่ใช้วิธีการจดจำคำศัพท์ด้วยการท่องจำทำให้ ผู้เรียนมีการจดจำคำศัพท์ได้ในระยะสั้น เมื่อมีการสอนเรื่องหนึ่งแล้วไปสู่อีกเรื่องพอลืมมาทบทวนให้ นักเรียน นักเรียนจะลืมในสิ่งที่ได้สอนไปในครั้งก่อน ส่งผลให้นักเรียนนั้นไม่สามารถจดจำคำศัพท์ได้คงทนจึงทำให้ เมื่อเลื่อนชั้นไปในระดับที่สูงขึ้นนักเรียนจะไม่สามารถนำความรู้ที่ได้เรียนมาต่อยอดได้ในชั้นที่สูงขึ้นได้

จากการศึกษาทฤษฎีพื้นที่รอยต่อพัฒนาการเพื่อส่งเสริมพฤติกรรม การตอบสนองการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ พบว่าทฤษฎีพื้นที่รอยต่อพัฒนาการเพื่อส่งเสริมพฤติกรรม การตอบสนองการเรียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ พื้นที่รอยต่อพัฒนาการเป็นระยะห่างระหว่างระดับพัฒนาการที่เป็นจริงกับระดับ พัฒนาการที่สามารถเป็นไปได้ เด็กสามารถแก้ปัญหาที่ยากเกินกว่าระดับพัฒนาการที่แท้จริงของเขาได้ หากได้รับการ ช่วยเหลือหรือได้รับความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญที่มีความสามารถมากกว่า พื้นที่รอยต่อพัฒนาการวันนี้ จะเป็นระดับ ของพัฒนาการในวันพรุ่งนี้ อะไรก็ตามที่เด็กสามารถทำได้ โดยอยู่ภายใต้ความช่วยเหลือของวันนี้ วันพรุ่งนี้เขาจะ สามารถทำได้ด้วยตัวของเขาเอง เพียงได้รับการเรียนรู้ดีก็จะนำมาซึ่งพัฒนาการที่เจริญขึ้น จากทฤษฎีพื้นที่รอยต่อ พัฒนาการ พบว่าการที่นักเรียนจะเรียนรู้ได้ดีในพื้นที่รอยต่อนั้น ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงพัฒนาการที่เป็นจริงและ พัฒนาการที่สามารถเป็นไปได้ ทั้งนี้ นักเรียนยังต้องการที่จะได้รับความช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญมากกว่าเพื่อให้เกิด การเรียนรู้ได้ดี ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นว่า การที่นักเรียนจะจดจำหรือเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้ดีนั้นผู้สอนจะต้องมีการจัดการเรียนรู้ที่ สอดคล้องกับผู้เรียน และผลิตสื่อที่น่าสนใจให้ผู้เรียนได้กระตือรือร้นและสนใจในการเรียนนำไปสู่การพัฒนาพื้นที่ รอยต่อให้ได้ดียิ่งขึ้นไป ดังที่ได้กล่าวว่าผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการพัฒนา ความสามารถด้านภาษาอังกฤษให้แก่ นักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ โดยใช้ทฤษฎีพื้นที่รอยต่อพัฒนาการมาสร้างและหา ประสิทธิภาพหนังสือคำศัพท์ภาษาอังกฤษเล่มเล็ก เพื่อพัฒนาพฤติกรรม การตอบสนองการเรียนภาษาอังกฤษของ นักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์

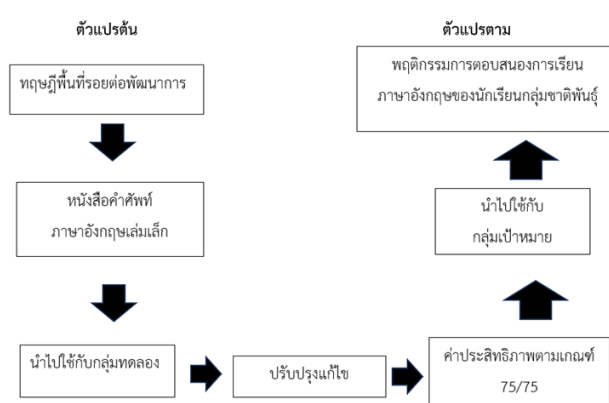
วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพหนังสือคำศัพท์ภาษาอังกฤษเล่มเล็กโดยใช้ทฤษฎีพื้นที่รอยต่อ พัฒนาการเพื่อส่งเสริมพฤติกรรม การตอบสนองการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ให้มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 75/75

2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการตอบสนองการเรียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์โดยใช้ทฤษฎีรอยต่อทางชีวปัญญา

กรอบแนวคิด

การใช้ทฤษฎีพื้นที่รอยต่อพัฒนาการในการออกแบบและสร้างหนังสือคำศัพท์ภาษาอังกฤษเล่มเล็กเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการตอบสนองการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์

การทบทวนวรรณกรรม

1. ทฤษฎีพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (ZPD)

ธีระชน พลโยธา (2550) และอรรถพล ประภาสโนบล (2565) สรุปไว้ว่าทฤษฎีพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (ZPD) ของไวทือดสกี การจัดการเรียนรู้จะต้องคำนึงถึงระดับพัฒนาการ 2 ระดับ คือ ระดับพัฒนาการที่เป็นจริง (Actual Development Level) และระดับพัฒนาการที่สามารถจะเป็นไปได้ (Potential Development Level) ระยะห่างระหว่างระดับพัฒนาการที่เป็นจริงและระดับพัฒนาการที่สามารถจะเป็นไปได้ เรียกว่า พื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Zone of Proximal Development) ซึ่งไวทือดสกีก็เปรียบเทียบการเรียนรู้กับพัฒนาการไว้ดังนี้

Past Learning: Actual Development Level

Present Learning: Zone of Proximal Development

Future Learning: Potential Development Level

Wing & Putney (2002, p.95)

พื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Zone of Proximal Development) เป็นการทำหน้าที่หรือทำงานอย่างใดอย่างหนึ่ง ที่ในปัจจุบันที่บุคคลยังไม่มีความสามารถจะทำได้ แต่อยู่ในกระบวนการที่จะทำให้นักบุคคลมีความพร้อม สามารถทำหน้าที่หรือทำงานได้อย่างสมบูรณ์ในอนาคต เป็นกระบวนการที่ยังอยู่ในระหว่างการเริ่มต้น (Embryonic State) ซึ่งไวทือดสกีเปรียบเทียบว่าเป็น “ดอกตูม” (Buds) หรือ ดอกไม้ (Flowers) ของพัฒนาการมากกว่าที่จะเป็น “ผล” (Fruits) ของพัฒนาการ Vygotsky (1978, p.86) พื้นที่รอยต่อพัฒนาการ คือ บริเวณที่เด็กกำลังจะเข้าใจในบางสิ่งบางอย่าง จากการเป็นครูและนักวิจัยของเขา เขาตระหนักอยู่เสมอว่าเด็กมีความสามารถที่จะแก้ปัญหาที่เกินกว่าระดับพัฒนาการทางสติปัญญาของเขาที่จะทำได้ หากเขาได้รับคำแนะนำ ถูกกระตุ้น หรือชักจูงโดยใครบางคนที่มีสติปัญญาที่ดีกว่า บุคคลเหล่านี้อาจเป็นเพื่อนที่มีความสามารถ นักเรียนคนอื่นๆ พ่อแม่ ครู หรือใครก็ได้ที่มีความเชี่ยวชาญ ไวทือดสกีได้ให้คำ

นิยามพื้นที่รอยต่อพัฒนาการนี้ว่า “ระยะห่างระหว่างระดับพัฒนาการที่แท้จริง ซึ่งกำหนดโดยลักษณะการแก้ปัญหาของแต่ละบุคคล กับระดับของศักยภาพแห่งพัฒนาการที่กำหนด โดยผ่านการแก้ปัญหาภายใต้คำแนะนำของผู้ใหญ่ หรือในการ ร่วมมือช่วยเหลือกับเพื่อนที่มีความสามารถเหนือกว่า” และได้กล่าวสนับสนุนอีกว่า “พื้นที่รอยต่อพัฒนาการในวันนี้ จะเป็นระดับของพัฒนาการในวันพรุ่งนี้ อะไรก็ตามที่เด็กสามารถ ทำได้โดยอยู่ภายใต้ความช่วยเหลือในวันนี้ วันพรุ่งนี้เขาจะสามารถทำได้ด้วยตัวของเขาเอง เพียงได้รับการ เรียนรู้ที่ดีก็จะนำมาซึ่งพัฒนาการที่เจริญยิ่งขึ้น” Vygotsky (1978, pp.86-89) พื้นที่รอยต่อพัฒนาการจะอยู่ระหว่าง ระดับของการแสดงพฤติกรรม โดยได้รับการช่วยเหลือ กับ การทำงานที่เด็กทำอย่างอิสระตามลำพัง พื้นที่รอยต่อของพัฒนาการนี้ไม่มีความคงที่ ไม่มีความแน่นอน แต่จะแปรเปลี่ยนไป ซึ่งในความแปรเปลี่ยนนั้น ได้ทำให้เด็กกลายมาเป็นผู้ที่มีความสามารถในการเรียนรู้มากขึ้นและมีความเข้าใจในความซับซ้อนของมโนทัศน์และทักษะต่างๆ มากยิ่งขึ้น อะไรก็ตามที่เด็กได้รับการช่วยเหลือในอดีต จะกลายมาเป็นการทำงานอย่างอิสระตามลำพังในปัจจุบัน และเมื่อเผชิญกับสถานการณ์การเรียนรู้ใหม่ จากที่ทำงานอย่างอิสระตามลำพัง ก็จะกลับกลายมาเป็นการทำงานที่ต้องได้รับความช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญว่า วงจรนี้จะเกิดขึ้นต่อเนื่องซ้ำไปซ้ำมา เพื่อการ ได้มาซึ่งความรู้ ทักษะ กลวิธี หรือพฤติกรรมการเรียนรู้ อื่นๆ ที่มีคุณภาพสูงขึ้น

ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า เด็กแต่ละคนมีความสามารถในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ในการเรียนรู้ของเด็กจะมีระยะห่างระหว่างสิ่งที่เด็กทำได้ด้วยตนเอง และสิ่งที่เด็กสามารถจะทำหรือเป็นได้ ขึ้นอยู่กับรอยต่อพัฒนาการ ซึ่งถ้าได้รับความช่วยเหลือหรือแรงสนับสนุนจะส่งผลให้เด็กนั้น ได้มาซึ่งความรู้ ทักษะและกระบวนการคิดต่าง ๆ เด็กบางคนอาจต้องการความช่วยเหลือเพียงเล็กน้อย แต่ในทางกลับกันเด็กบางคนอาจต้องการความช่วยเหลือในการเรียนรู้มากกว่าเด็กคนอื่น ๆ โดยการพัฒนาไปสู่ระยะที่ทำได้หรือเป็นได้นั้น จำเป็นต้องมีพื้นที่รอยต่อพัฒนาการที่เด็กได้รับการสนับสนุน ช่วยเหลือ หรือคำแนะนำจากผู้อื่น เช่น ครู เพื่อน ผู้เชี่ยวชาญ ครอบครัว หรือสื่อเทคโนโลยี เพื่อให้พวกเขาสามารถบรรลุเป้าหมาย หรือข้ามผ่านเข้าสู่พื้นที่ใหม่ได้

การเรียนรู้ในพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ

ไวทก๊อตก็อธิบายว่า พัฒนาการและการเรียนรู้มีลักษณะที่เอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน การเรียนรู้นำไปสู่พัฒนาการ สนับสนุนพัฒนาการ หรือผลักดันให้พัฒนาการเป็นไปในระดับที่สูงขึ้น เป็นการขยายระดับพัฒนาการออกไปอย่างไม่มีขีดจำกัด โดยเกิดจากการเรียนรู้มโนทัศน์ 2 ประเภท คือ

มโนทัศน์โดยธรรมชาติ (Spontaneous or Everyday Concepts) เกิดจากการสังเกตหรือจากการรับรู้ความรู้สึกทางประสาทสัมผัส อันเป็นประสบการณ์ที่เราสร้างขึ้นมาจากตนเองจากเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันทั่ว ๆ ไป และได้ถูกนำมาใช้ในลักษณะที่เราแทบไม่รู้ตัว

มโนทัศน์ที่เป็นระบบ (Scientific or Schooled Concepts) เป็นมโนทัศน์ที่ได้ถูกพัฒนาขึ้นมาในลักษณะที่เป็นระบบมากขึ้น มีลักษณะกว้างๆ มีความเป็นนามธรรมมาก และได้ถูกนำมาใช้อย่างมีระเบียบแบบแผนและมีจุดมุ่งหมาย ดังนั้น มโนทัศน์ที่เป็นระบบจึงเปรียบได้กับมโนทัศน์ที่เกิดจากการเรียนในโรงเรียนหรือสถานศึกษา

มโนทัศน์ทั้ง 2 ประเภทนี้ทำงานประสานกัน มโนทัศน์ในชีวิตประจำวันมีความจำเป็นสำหรับเด็กที่จะเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้ เพื่อให้ได้มาซึ่งมโนทัศน์ที่เป็นระบบ มโนทัศน์ที่เป็นระบบจะทำหน้าที่หลอมรวมมโนทัศน์ในชีวิตประจำวัน เพื่อให้เด็กได้นำไปใช้ประกอบการคิดซึ่งก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มากขึ้น รวมทั้งเป็นแนวทางสำหรับการพัฒนาและขยายมโนทัศน์โดยธรรมชาติให้กลายเป็นมโนทัศน์ที่เป็นระบบ

สรุปได้ว่า การพัฒนาความรู้ความเข้าใจจากโมเดลโดยธรรมชาติไปสู่โมเดลที่เป็นระบบ จะต้องอาศัยสื่อกลางที่มีความหมาย (Mediation) เช่น ปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ภาษา วัฒนธรรม วิธีการเรียนรู้ การชี้แนะและให้ความช่วยเหลือ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ และสนับสนุนการเรียนรู้ของเด็ก ครูจึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับสิ่งที่อยู่ภายใต้ความสนใจของเด็ก และเข้าใจได้ว่า อะไรที่เด็กสามารถทำได้สำเร็จอย่างอิสระ และอะไรที่เด็กจะทำได้สำเร็จได้ด้วยคำแนะนำหรือการสนับสนุนจากผู้อื่น เช่น เพื่อน หรือครู ดังนั้นควรการจัดการเรียนรู้แบบเรียนรู้ร่วมกัน (Cooperative Learning) และการให้ข้อเสนอแนะหรือข้อคิดเห็นเชิงสร้างสรรค์ (Constructive Feedback) โดยมีครูคอยส่งเสริมให้เด็กได้มีส่วนร่วมกับเพื่อน ผู้ที่มีประสบการณ์บนกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับชีวิต รวมถึงพื้นที่การเรียนรู้ที่ไม่เป็นทางการ สิ่งสำคัญคือต้องไม่ปล่อยให้เด็กเป็นเพียงคนคอยฟังคำตอบจากผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่า แต่จะต้องส่งเสริมให้เขาเข้าไปมีส่วนร่วม สร้างความเข้าใจ แก้ปัญหา กับผู้อื่นอย่างกระตือรือร้น

2. พฤติกรรมตอบสนองของนักเรียน

ลักษณะการเรียนรู้ ได้เป็น 3 ด้าน Bloom, B.S. (Ed.). Engelhart, M.D., Furst, E.J., Hill, W.H., Krathwohl, D.R. (1956) อ้างอิงใน <https://nokyung22ny.wordpress.com/> (2566)

1. ด้านพฤติกรรมพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) เป็นจุดประสงค์ทางการศึกษาที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ทางด้านสติปัญญา คือความรู้ ความเข้าใจ การใช้ความคิด พุทธิพิสัยแบ่งออกเป็น 6 ระดับ คือ

1.1 ความรู้ หมายถึง ความสามารถในการจำแนกเนื้อหาความรู้ และระลึกได้เมื่อต้องการนำมาใช้

1.2 ความเข้าใจ หมายถึง การเข้าใจความหมายของเนื้อหาสาระ

1.3 การนำไปใช้ หมายถึง การนำเอาเนื้อหาสาระ หลักการ ความคิดรวบยอด และทฤษฎีต่าง ๆ ไปใช้ในรูปแบบใหม่

1.4 การวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการแยกเนื้อหาให้เป็นส่วนย่อยเพื่อค้นหาองค์ประกอบ โครงสร้าง หรือความสัมพันธ์ในส่วนย่อยนั้น

1.5 การสังเคราะห์ หมายถึง ความสามารถที่จะนำองค์ประกอบหรือส่วนย่อย ๆ นั้นเข้ามารวมกันเพื่อให้เป็นภาพที่สมบูรณ์เกิดความกระจ่างใสในสิ่งเหล่านั้น

1.6 การประเมินค่า หมายถึง ความสามารถในการพิจารณาคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ โดยผู้กำหนดตัดสินขึ้นมาเอง

2. ด้านพฤติกรรมจิตพิสัย (Affective Domain) เป็นจุดประสงค์ที่เกี่ยวกับความรู้สึทางจิตใจ ซึ่งรวมถึงความสนใจ อารมณ์ เจตคติ ค่านิยมและคุณธรรม กระบวนการที่เกิดขึ้นภายในเหล่านี้จะเกิดตามลำดับขั้นตอนดังนี้

2.1 การรับ คือการที่นักเรียนได้รับประสบการณ์จากสิ่งแวดล้อม

2.2 การตอบสนอง คือการมีปฏิกิริยาโต้ตอบกับสิ่งแวดล้อมที่รับเข้ามาด้วยความเต็มใจ

2.3 การเห็นคุณค่า เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นภายหลังที่รับรู้สิ่งแวดล้อม และมีปฏิกิริยาโต้ตอบสังเกตได้จากพฤติกรรมที่ยอมรับค่านิยมใดค่านิยมหนึ่ง

2.4 การจัดรวบรวมเป็นการพิจารณา และรวบรวมคำนิยามให้เข้าเป็นระบบคำนิยามหรือสร้าง
มโนทัศน์ของคำนิยาม

2.5 การพิจารณาคุณลักษณะจากคำนิยาม เป็นเรื่องของความประพจน์ คุณสมบัติ และคุณลักษณะ
ของแต่ละบุคคลที่เป็นผลของความรู้ลึก

3. ด้านพฤติกรรมทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) เป็นจุดประสงค์ ที่เกี่ยวกับทักษะในการ
เคลื่อนไหว และใช้วัยวะต่าง ๆ ของร่างกายมีลำดับการพัฒนาดังนี้

3.1 การเลียนแบบ เป็นการทำตามอย่างที่เราให้ หรือดูแบบจากของจริง

3.2 การทำตามคำบอก เป็นการทำตามตัวอย่างที่เราให้

3.3 การทำอย่างถูกต้องเหมาะสม เป็นการกระทำโดยนักเรียนอาศัยความรู้ที่เคยทำมาก่อนแล้ว
เพิ่มเติม

3.4 การทำถูกต้องหลากหลายรูปแบบ เป็นการกระทำในเรื่องคล้ายๆกันและแยกรูปแบบได้
ถูกต้อง

3.5 การทำได้อย่างเป็นธรรมชาติ เป็นการทำให้เกิดความชำนาญ และสำเร็จในเวลาทีรวดเร็ว

ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า พฤติกรรมการตอบสนองต่อลักษณะของการเรียนรู้จะแบ่งออกเป็น 3 ด้าน
ด้านพฤติกรรมพุทธิพิสัย ด้านพฤติกรรมจิตพิสัย และด้านพฤติกรรมทักษะพิสัย โดยทั้ง 3 ด้านจะสามารถวัดได้ทั้ง
ความรู้ พฤติกรรม และทักษะที่เกิดจากการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีรอยต่อพัฒนาการ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง โดยใช้วิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

กลุ่มทดลองและกลุ่มเป้าหมายในงานวิจัย

1. กลุ่มทดลองในการวิจัยครั้งนี้เพื่อหาค่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ของหนังสือคำศัพท์
ภาษาอังกฤษเล่มเล็กโดยใช้ทฤษฎีพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนตำรวจ
ตระเวนชายแดนบ้านหนองแถม แบบหนึ่งต่อหนึ่ง (One to one testing) โดยเลือกจากนักเรียนที่มีผลการเรียนระดับ
เก่ง ปานกลาง อ่อน รวม 3 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 15 คน โดยเลือกจากนักเรียนที่มี
ผลการเรียนระดับ เก่ง ปานกลาง อ่อน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

2. กลุ่มเป้าหมาย: นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนอาโอยาม่า ภาคเรียน
ที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 14 คน

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น คือ หนังสือคำศัพท์ภาษาอังกฤษเล่มเล็กโดยใช้ทฤษฎีพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ

ตัวแปรตาม คือ 1) ค่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) พฤติกรรมการตอบสนองการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เนื้อหารายวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ทั้งหมดจำนวน 6
แผน ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 6 แผน ดังนี้
 - แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Visiting the farm
 - แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Vegetables
 - แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Cloths
 - แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Place
 - แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Seasons
 - แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง People around me
2. หนังสือคำศัพท์ภาษาอังกฤษเล่มเล็กโดยใช้ทฤษฎีพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ
3. แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน
4. แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีรวบรวมข้อมูล วิธีดำเนินงานวิจัย และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ผู้ทำวิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. วัดผลความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนการเรียนด้วยสมุดคำศัพท์ภาษาอังกฤษเล่มเล็กสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนอาโอยาม่า โดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียนและแบบประเมินพฤติกรรมการตอบสนองการเรียนภาษาอังกฤษจากสมุดคำศัพท์ภาษาอังกฤษเล่มเล็กของนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ก่อนเรียน

2. จัดการเรียนรู้อยู่โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และสมุดคำศัพท์ภาษาอังกฤษเล่มเล็กใช้ระยะเวลา 6 คาบเรียน ๆ ละ 60 นาที

3. วัดผลความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังการเรียนด้วยสมุดคำศัพท์ภาษาอังกฤษเล่มเล็กสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนอาโอยาม่า โดยใช้แบบทดสอบหลังเรียนและแบบประเมินพฤติกรรมการตอบสนองการเรียนภาษาอังกฤษจากสมุดคำศัพท์ภาษาอังกฤษเล่มเล็กของนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์หลังเรียน

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

- 4.1 ค่าเฉลี่ย
- 4.2 ค่าร้อยละ
- 4.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- 4.4 การหาคุณภาพของแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน

หาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด โดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item Object Congruence)

4.5 การหาคุณภาพของแบบประเมินสมุคคำศัพท์ภาษาอังกฤษเล่มเล็ก และแบบประเมินพฤติกรรม การตอบสนองการเรียนภาษาอังกฤษจากสมุคคำศัพท์ภาษาอังกฤษเล่มเล็กของนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ก่อนและ หลังเรียน ใช้การหาค่าแบบ Rating Scale 5 ระดับ ของ Likert

ผลการประเมินเครื่องมือวิจัยจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน

1. แผนการจัดการเรียนรู้ มีความเหมาะสมสามารถใช้จัดการเรียนการสอนได้
2. หนังสือคำศัพท์ภาษาอังกฤษเล่มเล็กโดยใช้ทฤษฎีพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ มีค่าเฉลี่ยจากการประเมิน เท่ากับ 4.58 อยู่ในระดับดีมาก
3. แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน มีค่า IOC อยู่ที่ 1 คะแนนในทุกข้อ
4. แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน ด้านพฤติกรรมพุทธิพิสัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 อยู่ในระดับดี ด้านพฤติกรรมจิตพิสัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 อยู่ในระดับดีมาก ด้านพฤติกรรมทักษะพิสัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64 อยู่ในระดับดีมาก

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ 1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพหนังสือคำศัพท์ภาษาอังกฤษเล่มเล็กโดยใช้ทฤษฎีพื้นที่ รอยต่อพัฒนาการเพื่อส่งเสริมพฤติกรรม การตอบสนองการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ให้มี ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 พบว่า ดังตารางที่ 1-2

ตารางที่ 1 ผลการหาค่าประสิทธิภาพหนังสือคำศัพท์ภาษาอังกฤษเล่มเล็กโดยใช้ทฤษฎีพื้นที่รอยต่อพัฒนาการเพื่อ ส่งเสริมพฤติกรรม การตอบสนองการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ให้มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 75/75 ครั้งที่ 1 กลุ่มทดลอง จำนวน 3 คน

คนที่	คะแนนก่อนเรียน	ร้อยละ	คะแนนหลังเรียน	ร้อยละ
	20		20	
1	5	25	12	60
2	10	50	17	85
3	12	60	18	90
ค่าเฉลี่ย	9	45	15.67	78.35
S.D.	3.61		5.13	

จากตารางที่ 1 พบว่าคะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 คิดเป็นร้อยละ 45 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.61 และคะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.67 คิดเป็นร้อยละ 78.35 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.13 และประสิทธิภาพ $E1 = 78.35$

ตารางที่ 2 ผลการหาค่าประสิทธิภาพหนังสือคำศัพท์ภาษาอังกฤษเล่มเล็กโดยใช้ทฤษฎีพื้นที่รอยต่อพัฒนาการเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการตอบสนองการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ครั้งที่ 2 กลุ่มทดลอง จำนวน 15 คน

คนที่	คะแนนก่อนเรียน	ร้อยละ	คะแนนหลังเรียน	ร้อยละ
	20		20	
1	1	10	50	15
2	2	10	50	16
3	3	10	50	15
4	4	11	55	15
5	5	13	65	18
6	6	8	40	13
7	7	10	50	14
8	8	12	60	16
9	9	11	55	17
10	10	11	55	16
11	11	10	50	17
12	12	9	45	15
13	13	8	40	15
14	14	10	50	17
15	15	11	55	18
ค่าเฉลี่ย	10.26	51.33	15.80	79
S.D.	1.33		1.42	

จากตารางที่ 2 พบว่าคะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.26 คิดเป็นร้อยละ 51.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.33 และคะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.80 คิดเป็นร้อยละ 79 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.42 และประสิทธิภาพ $E2 = 79.00$

ดังนั้นจากการหาค่าประสิทธิภาพหนังสือคำศัพท์ภาษาอังกฤษเล่มเล็กโดยใช้ทฤษฎีพื้นที่รอยต่อพัฒนาการเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการตอบสนองการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ 75/75 จำนวน 2 ครั้ง มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ $E1 / E2 = 78.35 / 79.00$ เป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพที่กำหนดไว้

2. พฤติกรรมการตอบสนองการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากสมุดคำศัพท์ภาษาอังกฤษเล่มเล็กของนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ เมื่อแบ่งออกเป็นรายด้านมีผลประเมิน ดังนี้

ตารางที่ 3 พฤติกรรมการตอบสนองการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากสมุดคำศัพท์ภาษาอังกฤษเล่มเล็กของนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์

พฤติกรรมรายด้าน	ค่าเฉลี่ยก่อนเรียน	ระดับ	ค่าเฉลี่ยหลังเรียน	ระดับ
ด้านพฤติกรรมพุทธิพิสัย (Cognitive Domain)	2.00	น้อย	4.67	มากที่สุด
ด้านพฤติกรรมจิตพิสัย (Affective Domain)	2.00	น้อย	4.16	มาก
ด้านพฤติกรรมทักษะพิสัย (Psychomotor Domain)	1.99	น้อยที่สุด	4.10	มาก

อภิปรายผล

1. ค่าประสิทธิภาพของหนังสือคำศัพท์เล่มเล็กโดยใช้ทฤษฎีพื้นที่รอยต่อพัฒนาการเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการตอบสนองการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ให้มีประสิทธิภาพเท่ากับ $E1/E2 = 78.35 / 79.00$ เป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพที่กำหนดไว้ 75/75 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แสดงว่าหนังสือคำศัพท์เล่มเล็กโดยใช้ทฤษฎีพื้นที่รอยต่อพัฒนาการเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการตอบสนองการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์สามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา และทฤษฎีการสร้างหนังสือสำหรับเด็ก หลักสูตรสถานศึกษา 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ อีกทั้งเมื่อนำไปใช้แล้วเป็นสื่อที่มีคุณภาพ สามารถนำไปใช้พัฒนาการเรียนการสอนตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ หลังจากนั้นได้ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ และนำไปทดลองใช้กับนักเรียนแบบ 1:3:1 และนำไปทดลองกับนักเรียนกลุ่มใหญ่อีกครั้งหนึ่ง เมื่อได้ประสิทธิภาพแล้วจึงนำไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนอาโอยาม่า อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ จนได้นวัตกรรมที่มีประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้ และผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของยุพิน อินทะยะ (2562) นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาทักษะการอ่านเขียนภาษาไทย โดยใช้หนังสือเล่มเล็กสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก ได้คะแนนร้อยละ 89 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของพงษ์ศิริ จิทธิพิทย์ (2564) ที่มีวัตถุประสงค์ให้นักเรียนเข้าใจความหมายของพุทธศาสนสุภาษิต โดยใช้หนังสือเล่มเล็ก โดยให้วิเคราะห์พุทธศาสนสุภาษิต จากนั้นกำหนดโครงเรื่อง แล้วจึงลงมือปฏิบัติวาดภาพระบายสี เขียนเนื้อเรื่อง แลกเปลี่ยนกันศึกษา จากนั้นเปรียบเทียบแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน แล้วหาผลต่างของคะแนน ผลการศึกษาปรากฏว่าหนังสือเล่ม

เด็กนิทานพุทธศาสนสุภาษิตชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สามารถช่วยพัฒนาความเข้าใจความหมายของพุทธศาสนสุภาษิต ช่วยเสริมสร้างทักษะและนิสัยรักการอ่าน นักเรียนได้รับประโยชน์ สนุกสนานเพลิดเพลิน อ่านจับใจความได้ รวมทั้งยังนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปประยุกต์ใช้กับตัวนักเรียนจากการวิเคราะห์ผลการทำแบบทดสอบ แสดงให้เห็นว่า คะแนนหลังเรียนของผู้เรียนดีขึ้นกว่าก่อนเรียนและผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับธีรวัรา ปลาตะเพียนทอง (2562) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์โดยการใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐมสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยเทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์โดยภาพรวมทั้งหมดมีระดับความคิดเห็น เห็นด้วยมากที่สุด อีกทั้งความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์โดยการใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐมไม่แตกต่างกันกับการทดสอบหลังเลิกเรียน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของยุพิน อินทะยะ (2562) นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาทักษะการอ่านเขียนภาษาไทย โดยใช้หนังสือเล่มเล็กสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมากได้คะแนนร้อยละ 89 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70

2. พฤติกรรมการตอบสนองการเรียนภาษาอังกฤษจากสมุดคำศัพท์ภาษาอังกฤษเล่มเล็กของนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ เมื่อแบ่งออกเป็นรายด้านมีผลประเมิน ดังนี้ ด้านพฤติกรรมพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) มีค่าเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 2.00 อยู่ในระดับน้อย และหลังเรียนเท่ากับ 4.67 อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านพฤติกรรมจิตพิสัย (Affective Domain) มีค่าเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 2.00 อยู่ในระดับน้อย และหลังเรียนเท่ากับ 4.16 อยู่ในระดับมาก ด้านพฤติกรรมทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) มีค่าเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 1.99 อยู่ในระดับน้อยที่สุด และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 4.10 อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ Crafter Cave Kids (2564) ZPD เป็นทฤษฎีที่ถูกนำมาใช้ร่วมกับหลักการ 3 ข้อ คือ 1) ผู้ดูแลที่จะมาเป็นโค้ช ต้องมีความรู้และมีทักษะที่เพียงพอในการชี้แนะเด็ก รวมถึงให้กำลังใจเด็กในการเรียนรู้สิ่งที่ท้าทายได้ 2) การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่ดี (Social Interactions) ระหว่างผู้ดูแลกับเด็ก จะทำให้เด็กเกิดการสังเกตและเลียนแบบ เรียนรู้ทักษะต่างๆ ได้มากขึ้น 3) กิจกรรมที่สนับสนุนเด็ก (Scaffolding) ให้เกิดการเรียนรู้ทักษะใหม่ๆ ในช่วงของ ZPD ดังนั้นพ่อแม่ ผู้ดูแล หรือคุณครู จึงควรกระตุ้นการเรียนรู้ผ่านการจัดหาสื่อ หรือสร้างโอกาสในการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับโซนของ ZPD ของเด็กแต่ละคนอย่างเหมาะสม สรุปได้ว่า การสอนในช่วง ZPD เป็นที่นิยมในการนำมาพัฒนาทักษะต่าง ๆ ของเด็ก ด้วยการเปิดโอกาสให้เด็กได้ลองทำอะไรเกินขอบเขตความรู้เดิมที่เด็กมีอยู่แล้ว แต่ไม่ได้ให้งานยากจนเด็กทำไม่ได้ พร้อมผู้ดูแลที่มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเด็กคอยชี้แนะเป็นระยะ ๆ เพื่อก่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ที่เด็กได้เรียนรู้สิ่งใหม่ได้อย่างประสบความสำเร็จ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้ สามารถนำไปพัฒนา 3 ด้าน คือ

1. พัฒนาเชิงนโยบาย ผู้บริหารสถานศึกษามีนโยบายให้ครูผู้สอนออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้โดยนำทฤษฎีพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (ZPD) ในกลุ่มสาระรายวิชาอื่น ๆ ในอนาคต

2.พัฒนาองค์กร หลังจากการจัดการเรียนรู้โดยนำทฤษฎีพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (ZPD) ในแต่ละกลุ่มสาระมาบูรณาการกับการจัดการเรียนการสอนแล้วนั้น ควรมีการสะท้อนคิดโดยใช้กระบวนการ PLC

3.พัฒนาบุคลากร

3.1 ผู้สอนสามารถปรับปรุงและประยุกต์ใช้ทฤษฎีพื้นที่รอยต่อพัฒนาการเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการตอบสนองการเรียนภาษาอังกฤษได้จากบทเรียนปกติ หรือแหล่งการเรียนรู้อื่นๆ ที่เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียนได้อย่างหลากหลาย

3.2 ในการจัดการเรียนการสอนผู้สอนควรใช้กิจกรรมที่หลากหลาย เช่น กิจกรรมที่สอดแทรกเพลง หรือเกม เพื่อให้ผู้เรียนสนุกสนาน และเกิดการเรียนรู้เพิ่มเติมที่

3.3 ก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้หรือก่อนทำแบบทดสอบ ผู้สอนควรชี้แจง ทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับการทฤษฎีพื้นที่รอยต่อพัฒนาการเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการตอบสนองการเรียนภาษาอังกฤษอย่างชัดเจน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาการพัฒนาการส่งเสริมพฤติกรรมการตอบสนองการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ประกอบการสอนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างอื่น และในระดับชั้นอื่น ๆ

2. ควรมีสร้างแบบทดสอบ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

3. ควรศึกษาการสอนโดยใช้เกมประกอบการสอนในทักษะอื่น ๆ เช่น การพัฒนาทักษะการพูด หรือเขียน โดยการใช้เกมประกอบการสอน

รายการอ้างอิง

ครูอัปเดตคอตคอม. (2561). *ภาษาอังกฤษกับสังคมไทยปัจจุบัน. [ออนไลน์]*. สืบค้นเมื่อ 10 มิถุนายน 2566.

เข้าถึงได้จาก <http://www.kruupdate.com/news/newid-4343.html> [28 กันยายน 2561].

เจนจิรา ชัยปาน ทราขวิทยุ พรหมแก้ว และ สิทธิ ศรีนาค. (2556). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลักสูตร สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล ชั้นปีที่ 4. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรบัณฑิต. คณะศิลปศาสตร์ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย*. สืบค้นเมื่อ 10 มิถุนายน 2566. เข้าถึงได้จาก <https://riss.rmuts.ac.th/publication/?id=259>.

จารุณี ชามาตย์ .(2553). การออกแบบฐานการช่วยเหลือที่ส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์ Design of Scaffolding for Promote Creative Thinking. *วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา*. 33(4), 1-2. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ชีริน ชุมรฐาธิ.(2557). *ประสิทธิผลของการตอบสนองด้วยท่าทางต่อการเรียนรู้คำศัพท์และความคงทนในการจดจำคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. (รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ณัฐวราพร เปลี่ยนปราง และสุทัศน์ นาคจั่น. (2558). การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เกมประกอบการสอนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดทุ่งน้อย อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์.

วารสารวิชาการ Veridian E-Journal Silpakorn University. 8(2), 1673-1675.

- ธีระชน พลโยธา. (2550). การเรียนรู้ในพื้นที่รอยต่อ. วารสารมนุษยศาสตร์ปริทรรศน์. 29(2), 5-16.
- ธีรวัรา ปลาดะเพียนทอง. (2562). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์และความคงทนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐม. ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นิสากร จารุมณี และดิเด่น เป็ณฮาวัน. (2556). ทักษะคิดและพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีความรู้ภาษาอังกฤษต่ำ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. (การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ). มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). หลักการวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญฤดี แซ่ลือ. (2546). ผลการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนซิปปาที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรชนก ปานวน. (2564). ผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. บัณฑิตศึกษา. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- พงศ์ศิริ จิตพิทย์. (2564). เรื่องหนังสือเล่มเล็กเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ เรื่องพุทธศาสนสุภาษิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. (รายงานวิจัย). โรงเรียนวัดหนองน้ำเขียว อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1.
- พัชรินทร์ เชิงศิริ. (2561). หนังสือเล่มเล็กสร้างเด็กอ่านเขียน. โรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อ. โป่งน้ำร้อน จ. จันทบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 17. สืบค้นเมื่อ 10 มิถุนายน 2566. เข้าถึงได้จาก <chrome-extension://efaidnbmninnibpcapjpcglclefindmkaj/https://tratedu.net/ssss2019/>.
- นิตยา หอมชาล. (2562). ผลการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่มีต่อความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์.
- ยุพิน อินทะยะ. (2562). การบริการวิชาการกับการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนภาษาไทยโดยใช้หนังสือเล่มเล็กสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ. สืบค้นเมื่อ 14 สิงหาคม 2566. เข้าถึงได้จาก www.thaiedresearch.org
- วันทนีย์ ไพรินทร์. (2547). การพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนคลองทาวพัฒนา ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วีรวรรณ ราโช. (2561). การพัฒนารูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เอกสารสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ศิวรณันท์ ร่มจำปา. (2559). การใช้เกมคำศัพท์เพื่อพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับชั้นปวช. ชั้นปีที่ 3/1 สาขาภาษาต่างประเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสันติราษฎร์ในพระอุปถัมภ์ฯ. รายงานการส่งงานวิจัย. วิทยาลัยอาชีวศึกษาสันติราษฎร์ในพระอุปถัมภ์สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี.

- สรีดา บัวเขียว. (2559). Scaffolding ช่วยเสริมสร้างการพัฒนาการเรียนรู้อย่างไร. *วารสารมนุษยสังคมปริทัศน์*. 18(1), 1-15.
- สุภัทสร พูลสุข. (2565). ทฤษฎี ZPD และเทคนิคการสอนแบบ Scaffolding Nicole Strangeman, Chuck. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- ฤทัยชนนี ลิทธิชัย และธันยากร ตุดเกื้อ. (2560). การศึกษาพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิคริสเตียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้. *วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*. 4(2), 26-35.
- อรรถพล ประภาสโนบล. (2565). Vygotsky การจัดการเรียนรู้ที่ดี คือ การทำให้เด็กรู้สึกว่ามีใครสักคนอยู่เคียงข้างเป็นนักร่วมที่ช่วยสนับสนุนให้เขาเติบโต. สืบค้นเมื่อ 10 มิถุนายน 2566. เข้าถึงได้จาก <https://thepotential.org/knowledge/vygotsky-learning-theory/>.
- อุดมลักษณ์ ราชสมบัติ. (2554). พฤติกรรมการเรียนและเจตคติของนักศึกษาที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสถิติพื้นฐานของนักศึกษาคณะพาณิชยศาสตร์และการจัดการ. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง.
- Bloom, B.S. (Ed.). Engelhart, M.D., Furst, E.J., Hill, W.H., Krathwohl, D.R. (1956). *Taxonomy Of Educational Objectives, Handbook I: The Cognitive Domain*. New York: David McKay Co Inc. สืบค้นเมื่อ 10 มิถุนายน 2566. เข้าถึงได้จาก <https://nokyung22ny.wordpress.com/>
- CrafterCave Kids. (2021). ใ้ลูกทำงานหรือทำกิจกรรมในระดับที่ยากพอที่จะท้าทายความสามารถของลูกได้ จะส่งผลต่อการเรียนรู้ที่ดีกว่า. สืบค้นเมื่อ 10 มิถุนายน 2566. เข้าถึงได้จาก <https://www.craftercave.com/zpd/comment-page-2/?lang=th>.
- Hitchcock, Tracey Hall, Grace Meo และคณะ. (2006). การตอบสนองต่อการเรียนการสอน (Response-to-Instruction) และการออกแบบการเรียนรู้ที่ใช้ได้ทั่วไปที่เป็นสากล (Universal Design for Learning): สองวิธีการที่อาจขัดแย้งกันได้. *ใน* *ขั้นเรียนปกติ ตอนที่ 1*. สืบค้นเมื่อ 14 สิงหาคม 2566. เข้าถึงได้จาก ศูนย์สื่อการศึกษาเพื่อคนพิการ <http://www.braille-cet.in.th/Braille-new/?q=article-3388>.
- Fox News Point (2018). *Top 10 Most Spoken Language In The World 2018*. สืบค้นเมื่อ 14 สิงหาคม 2566. เข้าถึงได้จาก Retrieve from: <http://www.foxnewspoint.com/top-10-most-spoken-language-in-theworld-2017/>.
- Vygotsky, L. (1978). *Mind in society: The developmental of higher psychological process*. Cambridge MA: Harvard University Press.
- Wing, J.; & Putney, L. (2002). *A vision of Vygotsky*. Boston: Allyn & Bacon.

